Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a doua)

30 mai 2013 *

„Agricultură — Organizarea comună a piețelor — Ajutor în sectorul fructelor și al legumelor — Acțiune în anulare — Afectare directă — Admisibilitate — Fructe și legume prelucrate — Fonduri operaționale și programe operaționale — Finanțarea «activităților care nu constituie activități de prelucrare propriu-zise»”

În cauzele conexate T-454/10 și T-482/11,

Associazione Nazionale degli Industriali delle Conserve Alimentari Vegetali (Anicav), cu sediul în Napoli (Italia), reprezentată inițial de J. L. da Cruz Vilaça, de S. Estima Martins și de S. Carvalho de Sousa și ulterior de S. Estima Martins, de S. Carvalho de Sousa și de R. Oliveira, avocați,

reclamantă în cauza T-454/10,

Agrupación Española de Fabricantes de Conservas Vegetales (Agrucon), cu sediul în Madrid (Spania), și celelalte șaisprezece reclamante ale căror nume figurează în anexa I, reprezentate inițial de J. L. da Cruz Vilaça, de S. Estima Martins și de S. Carvalho de Sousa și ulterior de S. Estima Martins, de S. Carvalho de Sousa și de R. Oliveira, avocați,

reclamante în cauza T-482/11,

susținute de

Associazione Italiana Industrie Prodotti Alimentari (AIIPA), cu sediul în Milano (Italia), și celelalte zece interveniente ale căror nume figurează în anexa II, reprezentate inițial de J. L. da Cruz Vilaça, de S. Estima Martins și de S. Carvalho de Sousa și ulterior de S. Estima Martins, de S. Carvalho de Sousa și de R. Oliveira, avocați,

interveniente în cauza T-454/10,

împotriva

Comisiei Europene, reprezentată, în cauza T-454/10, inițial de B. Schima și de M. Vollkommer și ulterior de B. Schima și de N. Donnelly și, în cauza T-482/11, de K. Banks și de M. Schima, în calitate de agenți,

pârâtă,

susținută de

* Limba de procedură: engleza.

Confederazione Cooperative Italiane, cu sediul în Roma (Italia), și celelalte opt intervenient ale căror nume figurează în anexa III, reprezentate de M. Merola, de C. Santacroce și de L. Cappelletti, avocați,

interveniente,

având ca obiect, în cauza T-454/10, o cerere de anulare a articolului 52 alineatul (2a) și a anexei VIII la Regulamentul (CE) nr. 1580/2007 al Comisiei din 21 decembrie 2007 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentelor (CE) nr. 2200/96, (CE) nr. 2201/96 și (CE) nr. 1182/2007 ale Consiliului în sectorul fructelor și legumelor (JO L 350, p. 1), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) nr. 687/2010 al Comisiei din 30 iulie 2010 (JO L 199, p. 12), și, în cauza T-482/11, o cerere de anulare a articolului 50 alineatul (3) și a articolului 60 alineatul (7) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 al Comisiei din 7 iunie 2011 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului în ceea ce privește sectorul fructelor și legumelor și sectorul fructelor și legumelor prelucrate (JO L 157, p. 1),

TRIBUNALUL (Camera a doua),

compus din domnii N. J. Forwood (raportor), președinte, F. Dehousse și J. Schwarcz, judecători,

grefier: domnul N. Rosner, administrator,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 13 noiembrie 2012,

pronunță prezenta

Hotărâre

Istoricul cauzei

1 Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole (JO L 299, p. 1, denumit în continuare „Regulamentul unic OCP”) se aplică, conform articolului 1 alineatul (1) literele (i) și (j), în sectorul fructelor și legumelor și în sectorul fructelor și legumelor prelucrate.

2 Regulamentul (CE) nr. 361/2008 al Consiliului din 14 aprilie 2008 de modificare a Regulamentului unic OCP (JO L 121, p. 1) a inclus în acesta din urmă, între altele, anumite dispoziții ale Regulamentului (CE) nr. 1182/2007 al Consiliului din 26 septembrie 2007 de stabilire a unor norme specifice cu privire la sectorul fructelor și legumelor și de modificare a Directivelor 2001/112/CE și 2001/113/CE și a Regulamentelor (CEE) nr. 827/68, (CE) nr. 2200/96, (CE) nr. 2201/96, (CE) nr. 2826/2000, (CE) nr. 1782/2003 și (CE) nr. 318/2006 și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 2202/96 (JO L 273, p. 1) [a se vedea considerentul (8) al Regulamentului nr. 361/2008].

3 Considerentul (6) al Regulamentului nr. 1182/2007 arată că „[d]omeniul de aplicare al prezentului regulament ar trebui să-l constituie produsele reglementate de organizațiile piețelor comune din sectorul legumelor și fructelor și sectorul produselor transformate pe bază de fructe și legume”, dar precizează că „[t]otuși, dispozițiile privind organizațiile de producători și organizațiile interprofesionale, precum și acordurile interprofesionale se aplică doar produselor reglementate de organizațiile piețelor comune din sectorul legumelor și fructelor [și că] trebui[e] menținută această distincție”.

4 Articolul 1 punctul 22 din Regulamentul nr. 361/2008 a inserat secțiunea IVa în partea II titlul I capitolul IV din Regulamentul unic OCP. Potrivit articolelor 103b, 103c și 103d din această nouă secțiune, organizațiile de producători din sectorul fructelor și al legumelor pot crea fonduri operaționale în vederea finanțării programelor operaționale care vizează obiective specifice. Fondul este finanțat din contribuțiile membrilor, precum și din ajutorul financiar comunitar.

5 Potrivit articolului 103d alineatul (2) din Regulamentul unic OCP, ajutorul financiar comunitar este limitat la 4,1 % din valoarea producției comercializate de fiecare organizație de producători, dar respectivul procent poate fi majorat la 4,6 % din valoarea producției comercializate, cu condiția ca suma ce depășește 4,1 % din valoarea producției comercializate să fie utilizată numai pentru măsurile de prevenire și gestionare a crizelor.

6 Articolul 52 alineatele (1) și (6) din Regulamentul (CE) nr. 1580/2007 al Comisiei din 21 decembrie 2007 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentelor (CE) nr. 2200/96, (CE) nr. 2201/96 și (CE) nr. 1182/2007 ale Consiliului în sectorul fructelor și legumelor (JO L 350, p. 1) prevede următoarele:

„*Baza de calcul*

(1) În scopul prezentului capitol, valoarea producției comercializate pentru o organizație de producători se calculează pe baza producției membrilor organizațiilor de producători pentru care este recunoscută organizația de producători.

[…]

(6) Producția comercializată trebuie facturată în faza de «franco organizația de producători»:

(a) dacă este cazul, ca produs ambalat, pregătit sau care a fost supus unei transformări primare,

(b) fără TVA și

(c) fără costurile de transport intern

[…]”

7 Considerentul (4) al Regulamentului (UE) nr. 687/2010 al Comisiei din 30 iulie 2010 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1580/2007 (JO L 199, p. 12) prevede:

„Calcularea valorii fructelor și legumelor destinate prelucrării s-a dovedit dificilă. În scopul controlului și al simplificării, este adecvată introducerea unei rate forfetare pentru calcularea valorii fructelor și legumelor destinate prelucrării, această rată forfetară reprezentând valoarea produsului de bază, adică a fructelor și legumelor destinate prelucrării, și activitățile care nu constituie activități de prelucrare propriu-zise. Deoarece cantitățile de fructe și legume necesare pentru producția de fructe și legume prelucrate diferă considerabil de la o grupă de produse la altul, aceste diferențe trebuie să se reflecte în ratele forfetare aplicabile.”

8 Articolul 1 punctul 1 din Regulamentul nr. 687/2010 a modificat articolul 21 alineatul (1) litera (i) din Regulamentul nr. 1580/2007 definind termenul „pregătire” drept „activități pregătitoare, precum curățarea, tăierea, descojirea, fasonarea și uscarea fructelor și legumelor, fără transformarea acestora în fructe și legume prelucrate”.

9 Articolul 1 punctul 2 din Regulamentul nr. 687/2010 a inserat în articolul 52 din Regulamentul nr. 1580/2007 alineatul (2a), care prevede:

„Valoarea producției comercializate nu include valoarea fructelor și legumelor prelucrate sau a oricărui alt produs care nu este un produs din sectorul fructelor și legumelor.

Totuși, valoarea producției comercializate de fructe și legume destinate prelucrării care au fost transformate într-unul dintre fructele și legumele prelucrate enumerate în partea X a anexei I la Regulamentul [unic OCP] sau în orice alt produs agricol menționat în prezentul articol și descris pe larg în anexa VIa la prezentul regulament, de o organizație de producători, de o asociație de organizații de producători sau membri ai acestora, care sunt producători sau cooperative de producători, sau de filiale, menționate la alineatul (7) din prezentul articol, fie în mod direct, fie prin externalizare, se calculează ca o rată forfetară procentuală aplicată valorii facturate a respectivelor produse prelucrate.

Rata forfetară este de:

(a) 53 % pentru sucurile de fructe;

(b) 73 % pentru sucurile concentrate;

(c) 77 % pentru concentratul de tomate;

(d) 62 % pentru fructele și legumele congelate;

(e) 48 % pentru conservele de fructe și legume;

(f) 70 % pentru conservele de ciuperci din genul Agaricus;

(g) 81 % pentru fructele conservate provizoriu în saramură;

(h) 81 % pentru fructele uscate;

(i) 27 % pentru alte fructe și legume prelucrate;

(j) 12 % pentru plantele aromatice prelucrate;

(k) 41 % pentru boiaua de ardei.”

10 Articolul 1 punctul 2 din Regulamentul nr. 687/2010 a înlocuit alineatul (6) al articolului 52 din Regulamentul nr. 1580/2007 cu următorul text:

„(6) Producția comercializată de fructe și legume se facturează în faza de «franco organizația de producători», dacă este cazul, ca produs pregătit și ambalat enumerat în partea IX a anexei I la Regulamentul [unic OCP], fără:

(a) TVA;

(b) costurile de transport intern, în cazul unei distanțe semnificative între punctele centralizate de colectare sau de ambalare ale organizației de producători și punctul de distribuție al organizației de producători.

În scopul [...] primului paragraf [litera (b)], statele membre trebuie să prevadă aplicarea de reduceri la valoarea facturată pentru produsele facturate în diverse etape ale livrării sau transportului.”

11 Articolul 61 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1580/2007, dispoziție nemodificată prin Regulamentul nr. 687/2010, precizează că „[p]rogramele operaționale nu includ acțiuni sau cheltuieli prevăzute în lista menționată în anexa VIII”.

12 Regulamentul nr. 1580/2007 a fost abrogat în temeiul articolului 149 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 al Comisiei din 7 iunie 2011 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului unic OCP în ceea ce privește sectorul fructelor și legumelor și sectorul fructelor și legumelor prelucrate (JO L 157, p. 1), acest din urmă regulament incluzând normele de aplicare valabile în aceste sectoare.

13 Considerentul (35) al Regulamentului de punere în aplicare nr. 543/2011 prevede:

„În vederea facilitării aplicării schemei de sprijin pentru programele operaționale, producția comercializată a organizațiilor de producători trebuie să fie clar definită, specificându-se produsele care pot fi luate în considerare și etapa de comercializare în care trebuie calculată valoarea producției. În scopul controlului și al simplificării, este adecvată utilizarea unei rate forfetare pentru calcularea valorii fructelor și legumelor destinate prelucrării, această rată forfetară reprezentând valoarea produsului de bază, adică fructele și legumele destinate prelucrării, și activitățile care nu constituie activități de prelucrare propriu-zise. Deoarece volumele de fructe și legume necesare pentru producția de fructe și legume prelucrate diferă considerabil de la o grupă de produse la alta, aceste diferențe trebuie să se reflecte în ratele forfetare aplicabile […]”

14 În acest context, articolul 21 alineatul (1) litera (i) din Regulamentul nr. 1580/2007 (a se vedea punctul 8 de mai sus) a devenit articolul 19 alineatul (1) litera (j) din Regulamentul de punere în aplicare nr. 543/2011, articolul 52 alineatul (2a) din Regulamentul nr. 1580/2007 a devenit articolul 50 alineatul (3) din Regulamentul de punere în aplicare nr. 543/2011, iar articolul 50 alineatul (7) din Regulamentul de punere în aplicare nr. 543/2011 reia în esență articolul 52 alineatul (6) din Regulamentul nr. 1580/2007 (a se vedea punctele 9 și 10 de mai sus).

15 În plus, potrivit articolului 60 alineatul (7) din Regulamentul de punere în aplicare nr. 543/2011, „[i]nvestițiile și acțiunile legate de transformarea fructelor și legumelor în fructe și legume prelucrate pot fi eligibile pentru sprijin dacă investițiile și acțiunile respective urmăresc îndeplinirea obiectivelor menționate la articolul 103c alineatul (1) din [Regulamentul unic OCP], inclusiv a celor menționate la articolul 122 alineatul (1) [litera] (c) din respectivul regulament, și dacă sunt identificate în strategia națională menționată la articolul 103f alineatul (2) din [Regulamentul unic OCP]”.

Procedura și concluziile părților

16 Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 30 septembrie 2010, Associazione Nazionale degli Industriali delle Conserve Alimentari Vegetali (Anicav) a introdus acțiunea în cauza T-454/10. Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 5 septembrie 2011, Agrupación Española de Fabricantes de Conservas Vegetales (Agrucon) și celelalte șaisprezece reclamante ale căror nume figurează în anexa I au introduse acțiunea în cauza T-482/11.

17 Prin cinci înscrisuri depuse la grefa Tribunalului la 13 și la 17 ianuarie 2011, Associazione Italiana Industrie Prodotti Alimentari (AIIPA) și entitățile care figurează în anexa II au solicitat să intervină în cauza T-454/10 în susținerea concluziilor Anicav.

18 Prin patru înscrisuri depuse la grefa Tribunalului la 24 ianuarie 2011, Confederazione Cooperative Italiane și entitățile care figurează în anexa III au solicitat să intervină în cauza T-454/10 în susținerea concluziilor Comisiei Europene.

19 Prin două înscrisuri depuse la grefa Tribunalului la 19 decembrie 2011, Confederazione Cooperative Italiane și entitățile care figurează în anexa III au solicitat să intervină în cauza T-482/11 în susținerea concluziilor Comisiei.

20 Prin două ordonanțe din 5 octombrie 2011 și din 6 martie 2012, președintele Camerei a doua a Tribunalului a admis aceste intervenții. Intervenientele și-au depus memoriile, iar celelalte părți și-au depus observațiile cu privire la acestea în termenele acordate.

21 Prin Ordonanța președintelui Camerei a doua a Tribunalului din 22 octombrie 2012, cauzele T-454/10 și T-482/11 au fost conexate pentru buna desfășurare a procedurii orale și în vederea pronunțării hotărârii, conform articolului 50 din Regulamentul de procedură al Tribunalului.

22 În cauza T-454/10, Anicav solicită Tribunalului:

— anularea articolului 52 și a anexei VIII la Regulamentul nr. 1580/2007, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 687/2010;

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

23 În cauza T-482/11, Agrucon și celelalte șaisprezece reclamante ale căror nume figurează în anexa I solicită Tribunalului:

— anularea articolului 50 alineatul (3) și a articolului 60 alineatul (7) din Regulamentul de punere în aplicare nr. 543/2011;

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

24 În cauzele T-454/10 și T-482/11, Comisia solicită Tribunalului:

— respingerea acțiunilor ca inadmisibile și, în orice caz, ca nefondate;

— obligarea Anicav, a Agrucon și a celorlalte șaisprezece reclamante ale căror nume figurează în anexa I la plata cheltuielilor de judecată.

25 În cauza T-454/10, intervenientele în susținerea concluziilor Anicav solicită Tribunalului:

— anularea dispozițiilor atacate;

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

26 În cauzele T-454/10 și T-482/11, intervenientele în susținerea concluziilor Comisiei solicită Tribunalului:

— respingerea acțiunilor ca inadmisibile și, în orice caz, ca nefondate;

— obligarea Anicav, a Agrucon și a celorlalte șaisprezece reclamante ale căror nume figurează în anexa I la plata cheltuielilor de judecată.

În drept

27 Reclamantele invocă trei motive, arătând că dispozițiile a căror anulare se solicită încalcă, în primul rând, Regulamentul unic OCP, în al doilea rând, principiul nediscriminării și, în al treilea rând, principiul proporționalității.

28 Comisia contestă, mai întâi, admisibilitatea și apoi temeinicia acțiunilor.

Cu privire la admisibilitate

Cu privire la admisibilitatea acțiunii în cauza T-454/10 în măsura în care vizează anexa VIII la Regulamentul nr. 1580/2007

29 Este necesar să se arate că, în temeiul articolului 263 al șaselea paragraf TFUE, acțiunea în anulare trebuie formulată în termen de două luni, după caz, de la publicarea sau de la notificarea actului atacat reclamantului sau, în lipsă, de la data la care acesta a luat cunoștință de actul respectiv. Rezultă chiar din cuprinsul acestei dispoziții, precum și din obiectul său, acela de asigurare a securității juridice, că actul care nu a fost atacat în acest termen devine definitiv. Acest caracter definitiv nu se referă numai la actul propriu-zis, ci și la orice act ulterior care ar avea un caracter pur confirmativ. Această soluție, care se justifică prin stabilitatea juridică necesară, este valabilă atât pentru actele individuale, cât și pentru actele cu caracter normativ, cum ar fi un regulament. În schimb, atunci când o dispoziție dintr-un regulament este modificată, calea acțiunii este din nou deschisă nu numai împotriva acestei dispoziții, ci și împotriva tuturor acelor dispoziții care, chiar nemodificate, formează un tot împreună cu aceasta. (Hotărârea Curții din 18 octombrie 2007, Comisia/Parlamentul European și Consiliul, C-299/05, Rep., p. I-8695, punctele 28-30).

30 Comisia consideră că anexa VIII la Regulamentul nr. 1580/2007, care nu a fost modificată prin Regulamentul nr. 687/2010, nu formează un tot împreună cu articolul 52 din Regulamentul nr. 1580/2007, care a fost modificat prin acest din urmă regulament.

31 În prezenta cauză, potrivit articolului 103d din Regulamentul unic OCP (a se vedea punctul 5 de mai sus), ajutorul financiar comunitar este limitat la 4,1 % din valoarea producției comercializate de fiecare organizație de producători, dar respectivul procent poate fi majorat la 4,6 % din valoarea producției comercializate dacă diferența este destinată exclusiv măsurilor de prevenire și de gestionare a crizelor.

32 Astfel cum reiese din considerentul (4) al Regulamentului nr. 687/2010 (a se vedea punctul 7 de mai sus), ratele forfetare care figurează la articolul 52 alineatul (2a) din Regulamentul nr. 1580/2007, pe baza cărora se stabilește valoarea producției comerciale de fructe și legume destinate prelucrării, acoperă valoarea produsului de bază, precum și „activitățile care nu constituie activități de prelucrare propriu-zise”. Această împrejurare este confirmată de al doilea paragraf al dispoziției sus-menționate, care creează o excepție de la regula stabilită în primul paragraf, potrivit căreia valoarea producției comercializate nu include valoarea fructelor și a legumelor prelucrate.

33 În plus, în temeiul articolului 61 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1580/2007, programele operaționale nu includ acțiuni sau cheltuieli prevăzute în lista menționată în anexa VIII la același regulament. Trebuie să se constate că această listă constituie corolarul unei dispoziții care stabilește modalitățile de calcul al ajutorului comunitar în cadrul programelor operaționale. De aici rezultă că, în această măsură, contrar celor susținute de Comisie, anexa VIII la Regulamentul nr. 1580/2007 formează un tot împreună cu articolul 52 din același regulament, în sensul jurisprudenței citate la punctul 29 de mai sus.

34 Totuși, astfel cum reiese de la punctele 104 și 105 din cererea introductivă coroborate cu prima concluzie a acesteia, Anicav solicită anularea anexei VIII la Regulamentul nr. 1580/2007 în măsura în care nu se referă la costurile de prelucrare ca la o serie de cheltuieli care trebuie excluse de la finanțare în cadrul programelor operaționale.

35 În această privință, este necesar să se arate că eligibilitatea cheltuielilor privind „activitățile care nu constituie activități de prelucrare propriu-zise” rezultă din ratele forfetare menționate la articolul 52 alineatul (2a) din Regulamentul nr. 1580/2007, iar nu din anexa VIII la acest regulament. În plus, o

eventuală anulare a articolului 52 alineatul (2a) din Regulamentul nr. 1580/2007 pentru motivele invocate de reclamantă va conduce la obligația Comisiei de a adopta toate măsurile necesare pentru a se conforma hotărârii Tribunalului potrivit articolului 266 TFUE, inclusiv printr-o modificare eventuală a anexei VIII la acest regulament. În consecință, orice analiză a conținutului pe care ar trebui să îl aibă anexa VIII la Regulamentul nr. 1580/2007 pentru a fi în conformitate cu Regulamentul unic OCP face parte dintre măsurile de punere în aplicare pe care Comisia le va adopta în cazul anulării articolului 52 alineatul (2a) din același regulament. Cererea de anulare a anexei VIII la Regulamentul nr. 1580/2007 în măsura în care acesta din urmă nu exclude expres costul prelucrării are în realitate același obiect precum cererea de anulare a articolului 52 alineatul (2a) din acest regulament, astfel încât nu este necesară anularea acesteia de către Tribunal în cazul în care dispune anularea acestei din urmă dispoziții.

Cu privire la calitatea procesuală a reclamantelor

36 Conform unei jurisprudențe constante, condiția potrivit căreia decizia trebuie să privească în mod direct o persoană fizică sau juridică, astfel cum este prevăzută la articolul 263 al patrulea paragraf TFUE, impune ca măsura contestată a Uniunii Europene să producă în mod direct efecte asupra situației juridice a particularului și să nu lase nicio putere de apreciere destinatarilor care sunt însărcinați cu punerea sa în aplicare, aceasta având un caracter pur automat și decurgând doar din reglementarea comunitară, fără aplicarea altor reguli intermediare (a se vedea Hotărârea Curții din 13 martie 2008, Comisia/Infront WM, C-125/06 P, Rep., p. I-1451, punctul 47 și jurisprudența citată).

37 În cele două cauze, Comisia arată că principiul potrivit căruia organizațiile de producători sunt eligibile pentru a primi ajutoare comunitare în cadrul programelor operaționale atunci când transformatorii nu sunt eligibili în acest scop nu reiese din Regulamentul nr. 1580/2007, nici din Regulamentul de punere în aplicare nr. 543/2011, ci din Regulamentul unic OCP. Prin urmare, Regulamentul nr. 1580/2007 și Regulamentul de punere în aplicare nr. 543/2011 nu ar realiza decât punerea în aplicare a acestui principiu, astfel încât reclamantele nu ar fi direct vizate de articolul 52 alineatul (2a) din Regulamentul nr. 1580/2007, nici de articolul 50 alineatul (3) sau de articolul 60 alineatul (7) din Regulamentul de punere în aplicare nr. 543/2011 (denumite în continuare „dispozițiile contestate”).

38 În această privință, este necesar să se arate că, astfel cum reiese de la punctele 91, 92, 97, 103, 104 și 111 din cererea introductivă și de la punctele 27 și 30 din replică în cauza T-454/10, precum și de la punctele 92, 97, 100, 110, 117 și 119 din cerere în cauza T-482/11, reclamantele nu critică distincția generală dintre organizațiile de producători și cele de transformatori, nici nu concluzionează în sensul că trebuie să se recunoască un drept al transformatorilor care nu fac parte dintr-o organizație de producători la vreun ajutor. Reclamantele arată că dispozițiile contestate sunt nelegale întrucât prevăd acordarea unui ajutor organizațiilor de producători care acoperă activități de prelucrare exercitate și de transformatorii care nu fac parte dintr-o organizație de producători, precum și investiții și acțiuni legate de prelucrarea fructelor și a legumelor. Or, astfel cum a acceptat Comisia, dispozițiile contestate au instituit un sistem potrivit căruia organizațiile de producători sunt eligibile să primească ajutor care acoperă activități de prelucrare exercitate și de transformatori care nu fac parte dintr-o organizație de producători, chiar dacă aceste activități au fost denumite activități de prelucrare „care nu constituie activități de prelucrare propriu-zise”.

39 În plus, nu se contestă că nici articolul 52 alineatul (2a) din Regulamentul nr. 1580/2007, nici articolul 50 alineatul (3) din Regulamentul de punere în aplicare nr. 543/2011 nu lasă vreo marjă de apreciere statelor membre în ceea ce privește aplicarea ratelor forfetare în scopul calculării valorii producției comercializate. Situația este aceeași în ceea ce privește articolul 60 alineatul (7) din Regulamentul de punere în aplicare nr. 543/2011, care prevede eligibilitatea investițiilor și a acțiunilor legate de prelucrare, cu condiția ca acestea să urmărească obiectivele vizate la articolul 103c alineatul (1) și la articolul 122 primul paragraf litera (c) din Regulamentul unic OCP și să fie menționate în strategia națională vizată la articolul 103f alineatul (2) din acest din urmă regulament.

40 În ceea ce privește argumentul Comisiei potrivit căruia dezavantajul concurențial care decurge din dispozițiile contestate pentru reclamante și pentru membrii lor ar constitui o consecință de fapt indirectă, este necesar să se arate că afectarea poziției concurențiale a reclamantelor și a membrilor lor decurge direct din ratele forfetare specifice stabilite la articolul 52 alineatul (2a) din Regulamentul nr. 1580/2007 și la articolul 50 alineatul (3) din Regulamentul de punere în aplicare nr. 543/2011, precum și din eligibilitatea investițiilor și a acțiunilor legate de prelucrare pentru finanțarea Uniunii, în temeiul articolului 60 alineatul (7) din acest ultim regulament, astfel încât aceștia sunt direct vizați de dispozițiile contestate (a se vedea în acest sens Hotărârea Tribunalului din 11 iulie 1996, Métropole télévision și alții/Comisia, T-528/93, T-542/93, T-543/93 și T-546/93, Rec., p. II-649, punctul 64).

41 În plus, interpretarea Comisiei privind sensul afectării directe ar împiedica orice justițiabil să solicite anularea unui act având ca obiect plata unui ajutor către concurenții săi, întrucât dezavantajul corespunzător nu ar fi decât o consecință de fapt indirectă. Or, deși, în temeiul unei jurisprudențe constante, se admite că concurentul beneficiarului unui ajutor este direct vizat printr-o decizie a Comisiei prin care se autorizează un stat membru să plătească acest ajutor atunci când voința statului respectiv de a efectua plata respectivă este certă (a se vedea în acest sens Hotărârea Tribunalului din 27 aprilie 1995, AAC și alții/Comisia, T-442/93, Rec., p. II-1329, punctele 45 și 46, Hotărârea Tribunalului ASPEC și alții/Comisia, T-435/93, Rec., p. II-1281, punctele 60 și 61, și Hotărârea Tribunalului din 22 octombrie 1996, Skibsværftsforeningen și alții/Comisia, T-266/94, Rec., p. II-1399, punctul 49), o dispoziție de drept al Uniunii care prevede direct acordarea unui ajutor al Uniunii este cu atât mai mult de natură să vizeze direct, în sensul articolului 263 al patrulea paragraf TFUE, concurentul beneficiarului ajutorului respectiv.

42 Pe de altă parte, Regulamentul nr. 1580/2007 și Regulamentul de punere în aplicare nr. 543/2011 constituie acte normative, în sensul articolului 263 al patrulea paragraf TFUE, întrucât nu este vorba nici despre acte legislative, astfel cum sunt definite la articolul 289 alineatul (3) TFUE, nici despre acte individuale. Trebuie să se adauge că, astfel cum arată reclamantele, fără a fi contrazise de Comisie, trebuie să se considere că articolul 52 alineatul (2a) din Regulamentul nr. 1580/2007 și articolul 50 alineatul (3) din Regulamentul de punere în aplicare nr. 543/2011 nu presupun măsuri de executare, în sensul articolului 263 al patrulea paragraf TFUE.

43 Astfel, deși este adevărat că plata ajutoarelor Uniunii în temeiul acestor dispoziții se realizează prin intermediul autorităților naționale, totuși instrumentele în temeiul cărora aceste autorități efectuează plățile nu le vizează pe reclamante și nu le sunt nici adresate, nici notificate. În plus, fiecare organism plătitor își exercită atribuțiile potrivit normelor aplicabile în statul membru vizat, norme care nu prevăd în mod necesar adoptarea de acte care pot fi atacate la instanțele naționale. În aceste condiții, astfel cum precizează, pe de altă parte, Comisia la punctul 32 din duplică în cauza T-454/10 și la punctul 16 din memoriul în apărare în cauza T-482/11, trebuie să se constate că nu se poate considera că articolul 52 alineatul (2a) din Regulamentul nr. 1580/2007 și articolul 50 alineatul (3) din Regulamentul de punere în aplicare nr. 543/2011 presupun măsuri de executare, în sensul articolului 263 al patrulea paragraf TFUE.

44 Cu atât mai mult este aplicabil acest lucru în cazul articolului 60 alineatul (7) din Regulamentul de punere în aplicare nr. 543/2011. Astfel, reclamantele contestă legalitatea acestei dispoziții în măsura în care stabilește eligibilitatea investițiilor și a acțiunilor legate de prelucrare pentru finanțarea Uniunii, acesta fiind un aspect definit exclusiv de regulamentul menționat, fără ca statele membre să trebuiască sau chiar să poată interveni în această privință.

45 În ceea ce privește argumentul invocat de intervenientele în susținerea concluziilor Comisiei potrivit căruia eligibilitatea investițiilor sau a acțiunilor legate de prelucrarea fructelor și a legumelor este condiționată de menționarea lor în strategiile naționale elaborate în temeiul articolului 103f alineatul (2) din Regulamentul unic OCP, mai întâi, este necesar să se arate că strategiile respective sunt stabilite în executarea acestei ultime dispoziții, iar nu în executarea articolului 60 alineatul (7) din Regulamentul de punere în aplicare nr. 543/2011. Elaborarea acestora nu constituie, așadar, o

măsură de executare a acestei ultime dispoziții. În continuare, astfel cum reiese de la articolul 103f alineatul (2) din Regulamentul unic OCP, strategiile naționale cuprind în esență analize ale situației care prezintă aspectele pozitive și negative și justificarea priorităților, citează obiectivele programelor operaționale, le evaluează și citează obligațiile organizațiilor de producători în materie de raportare. Aceste strategii nu constituie, așadar, prin natura lor, măsuri care au ca obiect decretarea eligibilității investițiilor și acțiunilor legate de prelucrare pentru finanțarea Uniunii. Prin urmare, această eligibilitate, a cărei legalitate se contestă, nu constituie o caracteristică a strategiilor respective, ci este direct stabilită de articolul 60 alineatul (7) din Regulamentul de punere în aplicare nr. 543/2011.

46 În cele din urmă, nici Comisia, nici intervenientele în susținerea concluziilor sale nu contestă că asociațiile reclamante au misiunea de a proteja interesele membrilor lor, inclusiv prin introducerea de acțiuni în justiție. Din moment ce membrii asociațiilor respective sunt direct vizați de dispozițiile contestate, asociațiile reclamante îndeplinesc și această condiție de admisibilitate a acțiunii lor (a se vedea în acest sens Hotărârea Curții din 22 iunie 2006, Belgia și Forum 187/Comisia, C-182/03 și C-217/03, Rec., p. I-5479, punctul 56).

Cu privire la interesul de a exercita acțiunea al Anicav

47 În cauza T-454/10, Comisia arată că anularea solicitată de Anicav ar avea drept efect aplicarea cadrului juridic anterior adoptării Regulamentului nr. 687/2010. Or, acest cadru juridic prevedea acordarea ajutoarelor pentru activități de „transformare primară”, astfel încât era mai dezavantajos pentru reclamantă.

48 În această privință, trebuie să se constate că, astfel cum reiese din considerentele (2), (3) și (4) ale Regulamentului nr. 687/2010, acesta din urmă a abrogat vechiul sistem de calcul al valorii producției comercializate și l-a înlocuit cu un sistem întemeiat pe aplicarea de rate forfetare. O eventuală anulare a articolului 52 alineatul (2a) din Regulamentul nr. 1580/2007 nu ar avea drept efect automat revenirea la un sistem de ajutor pe care legiuitorul a decis să îl abandoneze. În schimb, o astfel de anulare ar avea drept efect obligarea Comisiei la luarea măsurilor pe care le impune hotărârea Tribunalului conform articolului 266 TFUE.

49 Nici argumentul intervenientelor în susținerea concluziilor Comisiei potrivit căruia acțiunea Anicav ar fi rămas fără obiect și, în consecință, ar fi inadmisibilă pentru lipsa interesului de a exercita acțiunea ca urmare a intrării în vigoare a Regulamentului de punere în aplicare nr. 543/2011, care a abrogat Regulamentul nr. 1580/2007 (a se vedea punctul 12 de mai sus), nu poate fi reținut. În această privință, mai întâi, este necesar să se observe că abrogarea Regulamentului nr. 1580/2007 nu echivalează cu anularea sa eventuală de către Tribunal, întrucât această abrogare nu este o recunoaștere a nelegalității articolul 52 alineatul (2a) din acesta. În plus, abrogarea respectivă a produs efecte *ex nunc*, pe când o eventuală anulare ar produce efecte *ex tunc*. Numai în ultimul caz dispozițiile contestate ar fi considerate nule și neavenite în sensul articolului 264 TFUE. În continuare, în cazul în care un act este anulat, instituția emitentă a actului este obligată, în temeiul articolului 266 TFUE, să ia măsurile impuse de executarea hotărârii. Aceste măsuri au legătură, între altele, cu eliminarea efectelor nelegalităților constatate în hotărârea de anulare. Astfel, instituția vizată poate fi obligată să efectueze o repunere a reclamantului în situația inițială sau să evite adoptarea unui act identic (Hotărârea Tribunalului din 13 decembrie 1995, Exporteurs in Levende Varkens și alții/Comisia, T-481/93 și T-484/93, Rec., p. II-2941, punctele 46 și 47). Prin urmare, Anicav are în continuare un interes în anularea articolului 52 alineatul (2a) din Regulamentul nr. 1580/2007.

50 În aceste condiții, este necesar să se concluzioneze că acțiunile sunt admisibile în măsura în care vizează anularea dispozițiilor contestate.

Cu privire la fond

51 Ținând seama de conexitatea lor materială, este necesar să se examineze împreună primele două motive, întemeiate pe încălcarea Regulamentului unic OCP și, respectiv, pe principiul nediscriminării. Astfel, după cum se va preciza în continuare, alegerile de politică agricolă materializate în dispozițiile relevante din Regulamentul unic OCP țin seama de obligația de a se asigura egalitatea de tratament, conform articolului 34 alineatul (2) CE [devenit articolul 40 alineatul (2) TFUE], dintre, pe de o parte, transformatorii de fructe și legume care nu fac parte dintr-o organizație de producători și, pe de altă parte, organizațiile de producători active, în calitate de transformatori, în sectorul fructelor și legumelor prelucrate.

52 Reclamantele consideră că Regulamentul unic OCP nu prevede posibilitatea de a acorda ajutoare în cadrul programelor operaționale în favoarea activităților de prelucrare. Prin urmare, dispozițiile contestate ar fi contrare Regulamentului unic OCP în măsura în care acesta nu prevede plata de ajutoare care acoperă costul acestor activități. Dispozițiile contestate ar fi contrare și principiului nediscriminării, în măsura în care rezervă ajutoarele care acoperă activități de prelucrare organizațiilor de producători, excluzând, așadar, transformatorii care nu fac parte din astfel de organizații.

53 Este necesar să se arate, cu titlu preliminar, că motivele invocate în cauza T-454/10 formal cu privire la articolul 52 din Regulamentul nr. 1580/2007 privesc exclusiv alineatul (2a) al acestui articol. Întrebată în ședință cu privire la acest aspect, Anicav a precizat că cererea de anulare vizează în realitate numai acest alineat al Regulamentului nr. 1580/2007. Din moment ce acesta este al doilea paragraf al respectivului alineat care stabilește posibilitatea de a se ține seama de valoarea anumitor activități de prelucrare, iar Anicav contestă legalitatea acestei posibilități, este necesar să se considere că articolul 52 alineatul (2a) al doilea paragraf din Regulamentul nr. 1580/2007 este contestat în cauza T-454/10. În schimb, cu privire la primul paragraf al aceluiași alineat nu s-a formulat niciun motiv, întrucât acesta exclude tocmai luarea în considerare a valorii fructelor și legumelor prelucrate sau a oricărui alt produs care nu este realizat de sectorul fructelor și legumelor de la calculul valorii de producție comercializate. Prin urmare, trimiterea la dispozițiile contestate privește deja articolul 52 alineatul (2a) al doilea paragraf din Regulamentul nr. 1580/2007, precum și articolul 50 alineatul (3) și articolul 60 alineatul (7) din Regulamentul de punere în aplicare nr. 543/2011.

54 În ceea ce privește esența motivelor reclamantelor, trebuie să se amintească mai întâi pe scurt cadrul juridic privind acordarea ajutoarelor pentru activitățile de prelucrare a fructelor și legumelor.

55 În această privință, Regulamentul (CE) nr. 2201/96 al Consiliului din 28 octombrie 1996 privind organizarea comună a piețelor în sectorul produselor transformate pe bază de fructe și legume (JO L 297, p. 29, Ediție specială, 03/vol. 20, p. 58) a instituit, la articolele 2-4, un sistem de ajutor pentru producție aplicat anumitor produse, care cuprindea două componente. Prima avea ca obiect instituirea unui preț minim în favoarea producătorilor, care era plătit de transformatori la achiziționarea materiei prime. Sistemul cuprindea de asemenea un ajutor compensatoriu pentru transformatori în schimbul plății de către aceștia a unui preț minim către producători, ceea ce constituia a doua componentă (Hotărârea Tribunalului din 20 iunie 2006, Grecia/Comisia, T-251/04, nepublicată în Repertoriu, punctul 97).

56 Regulamentul (CE) nr. 2699/2000 al Consiliului din 4 decembrie 2000 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2200/96 privind organizarea comună a pieței în sectorul fructelor și legumelor, a Regulamentului (CE) nr. 2201/96 și a Regulamentului (CE) nr. 2202/96 de introducere a unui plan de ajutor comunitar pentru producătorii de anumite fructe citrice (JO L 311, p. 9, Ediție specială, 03/vol. 35, p. 153) a abrogat pentru majoritatea produselor vizate sistemul anterior începând cu campania de comercializare 2001/2002 înlocuindu-l, în temeiul articolului 2, cu un singur ajutor plătit direct organizațiilor de producători, fără a prevedea ajutoare în favoarea sectorului prelucrării, care a devenit în continuare liber să negocieze prețurile cu producătorii (Hotărârea Grecia/Comisia, punctul 55 de mai sus, punctul 98). Trebuie să se observe că articolul 3 alineatul (1) din Regulamentul

nr. 2201/96, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 2699/2000, nu operează nicio distincție privind eligibilitatea organizațiilor de producători pentru a beneficia de ajutor după cum prelucrarea produselor lor se efectuează de transformatori care fac sau care nu fac parte dintr-o organizație de producători.

57 În plus, un sistem de ajutor pentru organizațiile de producători care furnizează pentru transformare anumite fructe citrice recoltate în Comunitate s-a instituit în temeiul articolelor 1-5 din Regulamentul (CE) nr. 2202/96 al Consiliului din 28 octombrie 1996 de introducere a unui plan de ajutor comunitar pentru producătorii de anumite fructe citrice (JO L 297, p. 49, Ediție specială, 03/vol. 20, p. 79). Acest plan cuprindea un singur ajutor plătit direct organizațiilor de producători, fără a se prevedea ajutoare în favoarea sectorului prelucrării, care era liber să negocieze prețurile cu producătorii. În același context, trebuie să se observe că articolul 2 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2202/1996 nu operează nicio distincție privind eligibilitatea organizațiilor de producători pentru a beneficia de ajutor după cum prelucrarea produselor lor era efectuată de transformatori care făceau sau care nu făceau parte dintr-o organizație de producători.

58 Aceste planuri de ajutor pentru sectorul produselor prelucrate pe bază de fructe și de legume au fost menținute în vigoare, în temeiul articolului 55 din Regulamentul nr. 1182/2007, până la campania de comercializare care a luat sfârșit în anul 2008, dată la care au fost eliminate [a se vedea de asemenea considerentele (18)-(20), (38) și (42) ale Regulamentului nr. 1182/2007]. Această din urmă dispoziție a fost inclusă, ca articolul 203a alineatul (1) din Regulamentul unic OCP, prin articolul 1 punctul 43 din Regulamentul nr. 361/2008.

59 Eliminarea ajutoarelor respective a fost realizată concomitent cu includerea fructelor și legumelor pentru care se acordau acestea în planul de plăți unice stabilit prin Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 al Consiliului din 29 septembrie 2003 de stabilire a normelor comune pentru schemele de sprijin direct în cadrul politicii agricole comune și de stabilire a anumitor scheme de sprijin pentru agricultori și de modificare a Regulamentelor (CEE) nr. 2019/93, (CE) nr. 1452/2001, (CE) nr. 1453/2001, (CE) nr. 1454/2001, (CE) nr. 1868/94, (CE) nr. 1251/1999, (CE) nr. 1254/1999, (CE) nr. 1673/2000, (CEE) nr. 2358/71 și (CE) nr. 2529/2001 (JO L 270, p. 1, Ediție specială, 03/vol. 49, p. 177). Includerea respectivă a fost realizată în temeiul articolului 52 din Regulamentul nr. 1182/2007, care a modificat mai multe dispoziții din Regulamentul nr. 1782/2003 [a se vedea de asemenea considerentele (18)-(20) ale Regulamentului nr. 1182/2007].

60 În continuare, astfel cum arată Comisia la punctele 58 și 44 din memoriile în apărare depuse în cauzele T-454/10 și, respectiv, T-482/11, partea II titlul I capitolul IV secțiunea IVa din Regulamentul unic OCP, intitulată „Ajutoare în sectorul fructelor și al legumelor”, privește numai acest ultim sector, astfel cum este definit la articolul 1 alineatul (1) litera (i) din Regulamentul unic OCP, cu excluderea sectorului fructelor și legumelor prelucrate, astfel cum este definit la articolul 1 alineatul (1) litera (j) din același regulament. Trebuie să se sublinieze în această privință că, potrivit acestor dispoziții, fiecare dintre aceste sectoare este definit de produsele care îi aparțin, astfel cum sunt enumerate de legiuitorul Uniunii. Astfel, atunci când un ajutor acoperă cheltuielile de prelucrare a fructelor și legumelor, conducând la comercializarea de produse prelucrate, acest ajutor se acordă în cadrul sectorului de fructe și legume prelucrate. Comisia a subliniat de asemenea, într-o notă din 17 noiembrie 2009 către comitetul de gestiune, că Regulamentul unic OCP nu cuprindea un temei juridic care să permită plata de ajutoare în sectorul fructelor și al legumelor prelucrate.

61 Pe de altă parte, trebuie amintit că sectoarele eligibile pentru finanțarea Uniunii sunt definite de Regulamentul unic OCP, astfel încât sectoarele pentru care acest regulament nu prevede plata unui ajutor sunt excluse. În aceste condiții, trebuie să se constate că, începând din campania de comercializare care s-a încheiat în anul 2008, niciun ajutor al Uniunii care acoperea cheltuielile legate de prelucrarea fructelor și a legumelor nu se mai putea plăti.

62 Această concluzie se confirmă prin considerentul (7) al Regulamentului unic OCP, potrivit căruia acesta din urmă constituie un instrument de simplificare, care nu repune în discuție deciziile politice adoptate de-a lungul timpului în domeniul politicii agricole comune (PAC) și, așadar, nu are ca obiect abrogarea sau modificarea instrumentelor existente, nici prevederea de măsuri sau de instrumente noi. Această realitate a fost reiterată în considerentul (2) al Regulamentului nr. 361/2008, care a inclus în Regulamentul unic OCP prevederile Regulamentului nr. 1182/2007, care a eliminat ajutoarele pentru sectorul fructelor și legumelor prelucrate (a se vedea punctul 58 de mai sus).

63 Totuși, astfel cum reiese de la articolul 52 alineatul (2a) din Regulamentul nr. 1580/2007 și de la articolul 50 alineatul (3) din Regulamentul de punere în aplicare nr. 543/2011, fructele și legumele cărora li se aplică ratele forfetare stabilite de acestea sunt produsele prelucrate reglementate de partea X din anexa I la Regulamentul unic OCP, precum și produsele prelucrate menționate în anexa VIa la Regulamentul nr. 1580/2007 și în anexa VI la Regulamentul de punere în aplicare nr. 543/2011. Comisia și intervenientele în susținerea concluziilor sale acceptă, pe de altă parte, că ratele forfetare stabilite prin dispozițiile sus-menționate acoperă de asemenea costul anumitor activități „care nu constituie activități de prelucrare propriu-zise” în considerentul (4) al Regulamentului nr. 687/2010 și în considerentul (35) al Regulamentului de punere în aplicare nr. 543/2011. Așadar, aceste activități sunt efectuate în cadrul unui proces care are ca obiect producerea de fructe și legume prelucrate, precum și în cadrul comercializării acestor produse prelucrate. Această împrejurare este demonstrată și prin comunicarea pe care Comisia a adresat-o statelor membre în iunie 2010, potrivit căreia costurile de preparare, precum tăierea și curățarea, sunt efectuate anterior intrării produselor în circuitul de prelucrare, pe când cealaltă categorie de costuri luată de asemenea în considerare în scopul calculării valorii de producție comercializate vizează costurile „ulterioare prelucrării”.

64 În plus, Comisia confirmă la punctele 70 și 61 din memoriile în apărare depuse în cauzele T-454/10 și, respectiv, T-482/11 că „activitățile care nu constituie activități de prelucrare propriu-zise” constau în activități de pregătire, precum și în activități ulterioare prelucrării, precum promovarea, comercializarea și stocarea.

65 În cele din urmă, Comisia nu contestă că activitățile respective sunt exercitate și de transformatori care nu fac parte dintr-o organizație de producători în cadrul activităților lor de prelucrare a produselor enumerate la articolul 52 alineatul (2a) din Regulamentul nr. 1580/2007 și la articolul 50 alineatul (3) din Regulamentul de punere în aplicare nr. 543/2011.

66 Trebuie să se constate că Regulamentul unic OCP nu se poate interpreta în sensul urmărit de Comisie.

67 Astfel, deși este adevărat că Regulamentul unic OCP nu stabilește o listă de activități de prelucrare, totuși astfel de activități nu sunt eligibile pentru finanțare în cadrul programelor operaționale (a se vedea punctele 58-62 de mai sus). Astfel, indiferent de lipsa definiției noțiunii de valoare a producției comercializate la articolul 103d din Regulamentul unic OCP, Comisia nu poate interpreta această noțiune într-un mod care să conducă la acordarea de ajutoare ale Uniunii în sectoare pentru care Regulamentul unic OCP nu prevede niciun ajutor.

68 Nici argumentul Comisiei întemeiat pe articolul 103c alineatul (1) literele (c) și (d) din Regulamentul unic OCP nu poate fi reținut.

69 Astfel, potrivit alineatului (1) litera (c) al acestei dispoziții, programele operaționale din domeniul fructelor și legumelor pot viza dezvoltarea punerii în valoare comercială a acestor produse. Or, astfel cum s-a arătat la punctul 60 de mai sus, partea II titlul I capitolul IV secțiunea IVa din Regulamentul unic OCP privește sectorul fructelor și legumelor, cu excluderea sectorului fructelor și legumelor transformate. În plus, împrejurarea că beneficiarii finanțării activităților legate de prelucrare sunt organizații de producători active în producerea de fructe și legume nu schimbă nimic din faptul că finanțarea respectivă vizează activități de prelucrare și astfel, sectorul fructelor și legumelor prelucrate (a se vedea punctul 60 de mai sus), pentru care Regulamentul unic OCP nu prevede niciun ajutor.

70 În ceea ce privește alineatul (1) litera (d) din dispoziția menționată, potrivit căruia programele operaționale în sectorul fructelor și în cel al legumelor urmăresc promovarea produselor, proaspete sau prelucrate, este necesar să se arate că această prevedere răspunde naturii acțiunii pe care urmărește să o promoveze. Astfel, în cadrul unei campanii promoționale pentru fructe și legume, este practic imposibil să se opereze distincții între produsele crude și produsele prelucrate, pentru a încuraja numai consumul de fructe și legume proaspete în detrimentul produselor prelucrate. În aceste condiții, a condiționa eligibilitatea acțiunilor de promovare în sectorul fructelor și legumelor de promovarea exclusivă a produselor crude ar echivala cu imposibilitatea de a declara eligibilă orice acțiune de promovare. Prin urmare, articolul 103c alineatul (1) litera (d) din Regulamentul unic OCP, care se limitează la activitățile de promovare, nu permite acordarea finanțării comunitare care acoperă activitățile legate de prelucrarea fructelor și a legumelor. Trebuie adăugat că articolul 52 alineatul (2a) din Regulamentul nr. 1580/2007, precum și articolul 50 alineatul (3) și articolul 60 alineatul (7) din Regulamentul de punere în aplicare nr. 543/2011 nu limitează plata ajutoarelor numai la organizațiile de producători care au solicitat aprobarea unui program operațional care vizează obiectivul ilustrat la articolul 103c alineatul (1) litera (d) din Regulamentul unic OCP, nici nu restrâng acțiunile eligibile la cele referitoare la acest obiectiv.

71 Este necesar să se adauge că, potrivit unei jurisprudențe constante, dispozițiile dreptului Uniunii trebuie interpretate și aplicate într-un mod care garantează respectarea principiului egalității de tratament (Hotărârea Curții din 6 mai 1982, BayWa și alții, 146/81, 192/81 și 193/81, Rec., p. 1503, punctul 30, Hotărârea Curții din 17 septembrie 2002, Concordia Bus Finland, C-513/99, Rec., p. I-7213, punctul 69, și Hotărârea Curții din 12 decembrie 2002, Universale-Bau și alții, C-470/99, Rec., p. I-11617, punctul 99, Hotărârea Tribunalului din 2 iulie 1998, Ouzounoff Popoff/Comisia, T-236/97, RecFP, p. I-A-311 și II-905, punctul 35, Hotărârea Tribunalului din 16 iulie 1998, Regione Toscana/Comisia, T-81/97, Rec., p. II-2889, punctele 50 și 51, și Hotărârea Tribunalului din 18 octombrie 2001, X/BCE, T-333/99, Rec., p. II-3021, punctul 38).

72 În cadrul PAC, acest principiu își găsește expresia specifică la articolul 40 alineatul (2) al doilea paragraf TFUE (Hotărârea Curții din 11 iunie 2009, Agrana Zucker, C-33/08, Rec., p. I-5035, punctul 46), care interzice orice discriminare între producătorii sau consumatorii din Uniune.

73 În această privință, trebuie arătat că diferitele scheme de ajutor care acopereau costurile de prelucrare (a se vedea punctele 55-57 de mai sus) au fost elaborate astfel încât să mențină egalitatea de tratament între transformatorii din Uniune, respectiv între operatorii care își desfășurau activitatea în sectorul fructelor și legumelor transformate, indiferent dacă fac sau nu fac parte dintr-o organizație a producătorilor. În special, schema stabilită prin Regulamentul nr. 2201/96 prevedea plata ajutoarelor direct și numai către transformatori (Hotărârea Grecia/Comisia, punctul 55 de mai sus, punctele 101 și 102), fără discriminare după apartenența lor la o organizație de producători, pe când Regulamentul nr. 2699/2000 a prevăzut plata unui ajutor către producătorii a căror producție era destinată prelucrării, fără a distinge după cum transformatorul aparține sau nu aparține unei organizații a producătorilor. În același mod funcționa și schema instituită de Regulamentul nr. 2202/96.

74 În cadrul aceleiași concepții privind tratamentul egalitar al operatorilor Uniunii care exercită activități de prelucrare a fructelor și legumelor, Regulamentul unic OCP reflectă opțiunile de politică agricolă ale Consiliului cu privire la ajutoarele în sectorul fructelor și legumelor prelucrate. Astfel cum s-a arătat la punctele 58-62 și 67-70 de mai sus, această politică constă în eliminarea oricărui ajutor în acest sector, fără vreo distincție întemeiată pe apartenența sau neapartenența unui transformator la o organizație de producători.

75 Prin urmare, Comisia nu poate acorda un ajutor care acoperă costurile privind activitățile de prelucrare, calificând drept „activități care nu constituie activități de prelucrare propriu-zise”, noțiune, pe de altă parte, absentă din Regulamentul unic OCP, anumite activități care aparțin exclusiv procesului de producție a fructelor și legumelor prelucrate. Cu atât mai puțin poate să îl acorde

stabilind o discriminare în detrimentul transformatorilor care nu fac parte dintr-o organizație de producători și în avantajul organizațiilor de producători, în măsura în care ele exercită activități de prelucrare.

76 Or, în prezenta cauză, articolul 52 alineatul (2a) din Regulamentul nr. 1580/2007 și articolul 50 alineatul (3) din Regulamentul de punere în aplicare nr. 543/2011 au drept efect tocmai acordarea ajutoarelor în sectorul fructelor și legumelor prelucrate în avantajul organizațiilor producătorilor care prelucrează chiar ele producția proprie sau a căror producție este prelucrată de alte entități. Aceste dispoziții încalcă Regulamentul unic OCP din moment ce acesta nu prevede plata acestor ajutoare și, din motivele precizate la punctele 73 și 74 de mai sus, conduc, în consecință, la o discriminare între transformatorii din Uniune care se află în poziție de concurență. Aceste efecte se produc în măsura în care ratele forfetare menționate în aceste dispoziții acoperă de asemenea costul anumitor activități desfășurate de transformatori în cadrul prelucrării fructelor și legumelor care le sunt livrate de asociațiile de producători, din moment ce ajutorul care acoperă anumite costuri ale acestor activități este acordat numai atunci când prelucrarea se realizează de către organizațiile de producători sau la cererea acestora prin intermediul unei externalizări, astfel cum este definită la articolul 29 din Regulamentul nr. 1580/2007 și la articolul 27 din Regulamentul de punere în aplicare nr. 543/2011.

77 Cu atât mai mult, situația este aceeași în cazul articolului 60 alineatul (7) din Regulamentul de punere în aplicare nr. 543/2011.

78 În special, în primul rând, astfel cum a confirmat Comisia în ședință, această dispoziție declară eligibilă pentru finanțarea Uniunii orice acțiune sau orice investiție întreprinsă de o organizație de producători și legată de prelucrare, chiar fără a-i limita aria de aplicare la „activitățile care nu constituie activități de prelucrare propriu-zise”. În al doilea rând, faptul că eligibilitatea respectivă depinde de urmărirea obiectivelor articolului 103c sau ale articolului 122 primul paragraf litera (c) din Regulamentul unic OCP nu conduce la compatibilitatea dispoziției respective cu Regulamentul unic OCP. Astfel, articolul 103c din Regulamentul unic OCP este inclus în partea II titlul I capitolul IV secțiunea IVa din acest regulament și, în consecință, nu privește decât ajutoarele pentru sectorul fructelor și legumelor, cu excluderea sectorului fructelor și legumelor prelucrate (a se vedea punctul 60 de mai sus). În plus, articolul 122 din Regulamentul unic OCP este inclus în partea II titlul II capitolul II din Regulamentul unic OCP, intitulat „Organizații ale producătorilor, organizații interprofesionale și organizații de operatori”. În această privință, este necesar să se arate că normele privind organizațiile de producători, organizațiile interprofesionale și grupurile de producători în sectorul fructelor și legumelor sunt stabilite la articolele 125a-125n din Regulamentul unic OCP, incluse în acesta din urmă prin articolul 1 punctul 28 din Regulamentul nr. 361/2008, care a inserat în Regulamentul unic OCP anumite dispoziții din Regulamentul nr. 1182/2007 (a se vedea punctul 2 de mai sus). Or, potrivit considerentului (6) al acestui din urmă regulament, „dispozițiile privind organizațiile de producători și organizațiile interprofesionale, precum și acordurile interprofesionale se aplică doar produselor reglementate de organizațiile piețelor comune din sectorul legumelor și fructelor, trebuind menținută această distincție”. Astfel, împrejurarea potrivit căreia o organizație de producători urmărește unul dintre obiectivele articolului 122 primul paragraf litera (c) din Regulamentul unic OCP, dispoziție la care face trimitere articolul 125b alineatul (1) litera (a) din același regulament, nu este de natură să permită finanțarea activităților legate de prelucrarea fructelor și legumelor.

79 Poziția Comisiei potrivit căreia un tratament favorabil al organizației de producători se justifică prin nevoia de a le acorda și un ajutor care acoperă anumite activități finanțate în sectorul fructelor și legumelor destinate să fie comercializate crude nu poate fi reținută. În această privință, în primul rând, presupunând că o astfel de apreciere poate fi justificată *de lege ferenda*, totuși Regulamentul unic OCP nu prevede acordarea unui astfel de ajutor. În al doilea rând, deși este adevărat că comercializarea fructelor și a legumelor crude poate necesita anumite activități de spălare, de ambalare sau de stocare similare anumitor activități desfășurate în cadrul unei prelucrări, totuși fructele și legumele respective rămân produse comercializate crude. Or, dat fiind că fructele și legumele comercializate crude, chiar după ce au făcut obiectul unor operațiuni sus-menționate, pe de o

parte, și fructele și legumele destinate prelucrării, pe de altă parte, nu sunt în relație de concurență, un tratament similar de acest tip nu se impune. În al treilea rând, distincția operată de Comisie între aceste două categorii de producători este pentru majoritatea acestora artificială, din moment ce comercializarea produselor ca produse proaspete sau ca produse destinate prelucrării depinde în esență de aspectul dacă acestea sunt conforme cu normele de comercializare aplicabile produselor destinate să fie vândute crude, stabilite la articolul113a din Regulamentul unic OCP și detaliate în Regulamentul de punere în aplicare nr. 543/2011. Prin urmare, faptul că piața fructelor și legumelor se distinge de piața fructelor și legumelor prelucrate nu implică aplicarea în mod necesar a unei distincții similare la nivelul producătorilor și cu atât mai puțin la nivelul organizațiilor producătorilor beneficiari ai ajutoarelor în litigiu. În al patrulea rând, trebuie să se constate că explicația privind pretinsul obiectiv de a acorda un ajutor producătorilor de fructe și de legume destinate prelucrării în scopul reflectării finanțării de activități analoge realizate cu fructe și legume destinate să fie comercializate crude este contrazisă de faptul că nici articolul 52 alineatul (2a) al doilea paragraf din Regulamentul nr. 1580/2007, nici articolul 50 alineatul (3) din Regulamentul de punere în aplicare nr. 543/2011 nu prevăd acordarea unui ajutor organizațiilor de producători care nu au posibilitatea de a prelucra ele însele sau de a externaliza prelucrarea producției lor, fără a exista totuși o justificare a acestui tratament diferit.

80 În cele din urmă, argumentele Comisiei prin care se urmărește să se justifice diferența dintre, pe de o parte, tratamentul organizațiilor de producători care primesc ajutoare pentru acțiuni legate de prelucrare și, pe de altă parte, cel al transformatorilor nu pot fi reținute. Astfel, în primul rând, din moment ce Regulamentul unic OCP nu prevede acordarea ajutoarelor care acoperă cheltuielile cu activitățile din procesul de prelucrare, niciun ajutor de acest tip nu poate fi acordat, deși Comisia le denumește „activități care nu constituie activități de prelucrare propriu-zise”. În al doilea rând și, în orice caz, contrar susținerilor Comisiei, un transformator și o organizație de producători care se angajează în activități de prelucrare nu se află în situații diferite în ceea ce privește intervenția lor în sectorul fructelor și al legumelor prelucrate, ci, dimpotrivă, sunt concurenți pe aceeași piață. În această privință, un transformator nu poate fi considerat în poziție analogă celei a unei organizații de producători ai cărei membri nu cultivă fructe și legume, din moment ce, în temeiul articolului 2 alineatul (2) litera (a), al articolului 122 primul paragraf litera (a) punctul (iii) și al articolului 125b din Regulamentul unic OCP coroborat cu articolul 2 literele (a) și (c) din Regulamentul nr. 1782/2003, o astfel de activitate constituie o condiție pe care o entitate juridică trebuie să o îndeplinească pentru a fi recunoscută drept organizație a producătorilor în acest sector. Astfel, nu este de conceput o organizație a producătorilor din sectorul fructelor și legumelor ai cărei membri nu cultivă fructe și legume. Prin urmare, obiectivul grupării ofertei enunțat în considerentul (10) al Regulamentului nr. 1182/2007 nu justifică un tratament discriminatoriu în favoarea organizațiilor de producători atunci când acestea realizează activități de prelucrare și în defavoarea transformatorilor, tratament pe care, de altfel, acest ultim regulament nu l-a stabilit. În acest context, obiectivul respectiv impune ajutoare care acoperă simpla producție de fructe și legume, din moment ce legiuitorul Uniunii a decis eliminarea oricărui ajutor care acoperă costul activităților de prelucrare.

81 Rezultă din cele ce precedă că dispozițiile contestate trebuie anulate în măsura în care prevăd că valoarea „activităților care nu constituie activități de prelucrare propriu-zise” este inclusă în valoarea producției comercializate, precum și în măsura în care prevăd eligibilitatea pentru finanțarea Uniunii a investițiilor și a acțiunilor legate de prelucrarea fructelor și legumelor și că nu mai este necesară pronunțarea cu privire la acțiunea din cauza T-454/10 în măsura în care vizează anularea anexei VIII la Regulamentul nr. 1580/2007.

82 În aceste condiții, nu este necesar să se examineze al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului proporționalității, din moment ce obiectul anulării solicitate în temeiul acestui motiv este identic cu cel al anulării solicitate în temeiul primelor două motive.

Cu privire la menținerea efectelor dispozițiilor anulate

83 În temeiul articolului 264 al doilea paragraf TFUE, Tribunalul poate indica, în cazul în care consideră că este necesar, care sunt efectele actului anulat care trebuie considerate ca fiind irevocabile.

84 În ședință, reclamantele și intervenientele în susținerea concluziilor Anicav au considerat că nu este necesară aplicarea articolului 264 al doilea paragraf TFUE în prezenta cauză. În schimb, Comisia s-a exprimat în favoarea menținerii efectelor dispozițiilor contestate.

85 Este necesar să se arate că se anulează articolul 52 alineatul (2a) al doilea paragraf din Regulamentul nr. 1580/2007 și articolul 50 alineatul (3) din Regulamentul de punere în aplicare nr. 543/2011 pentru motivul că ratele forfetare pe care le stabilesc acoperă și anumite costuri ale activităților desfășurate în cadrul prelucrării fructelor și legumelor. În acest context, este necesar să se prevină o repunere în discuție parțială a operațiunilor financiare care implică Comisia, organismele plătitoare naționale și organizațiile producătorilor în măsura în care ar fi necesar să se calculeze totalitatea ajutoarelor plătite acestora din urmă în temeiul dispozițiilor în litigiu în scopul unei evaluări concrete a părții corespunzătoare activităților de prelucrare a fiecărui produs vizat, ceea ce ar da naștere, pe de altă parte, unor dificultăți tehnice considerabile în prezenta cauză.

86 Prin urmare, trebuie să se decidă că efectele produse de articolul 52 alineatul (2a) al doilea paragraf din Regulamentul nr. 1580/2007 și de articolul 50 alineatul (3) din Regulamentul de punere în aplicare nr. 543/2011 în relațiile dintre Comisie, statele membre și organizațiile producătorilor se mențin, în sensul că numai plățile acordate organizațiilor de producători efectuate în temeiul acestor dispoziții de la intrarea în vigoare a Regulamentului nr. 687/2010 și până la pronunțarea prezentei hotărâri trebuie considerate definitive.

87 În schimb, în ceea ce privește investițiile sau acțiunile care au beneficiat de ajutorul Uniunii în temeiul articolului 60 alineatul (7) din Regulamentul de punere în aplicare nr. 543/2011, nu este necesar să se declare că efectele dispoziției respective sunt definitive din moment ce finanțarea întemeiată pe aceasta este prin natura sa afectată integral de nelegalitatea constatată.

Cu privire la cheltuielile de judecată

88 Potrivit articolului 87 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât Comisia a căzut în pretenții, se impune obligarea acesteia la plata cheltuielilor de judecată, altele decât cele legate de intervențiile în susținerea concluziilor sale, în conformitate cu concluziile reclamantelor.

89 Comisia suportă de asemenea cheltuielile de judecată ale intervenientelor în susținerea concluziilor Anicav în cauza T-454/10.

90 Intervenientele în susținerea concluziilor Comisiei suportă cheltuielile de judecată aferente intervențiilor lor.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a doua)

declară și hotărăște:

1) Anulează articolul 52 alineatul (2a) al doilea paragraf din Regulamentul (CE) nr. 1580/2007 al Comisiei din 21 decembrie 2007 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentelor (CE) nr. 2200/96, (CE) nr. 2201/96 și (CE) nr. 1182/2007 ale Consiliului în sectorul fructelor

și legumelor, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) nr. 687/2010 al Comisiei din 30 iulie 2010, în măsura în care prevede că valoarea „activităților care nu constituie activități de prelucrare propriu-zise” este inclusă în valoarea producției comercializate a fructelor și legumelor destinate prelucrării.

2) **Anulează articolul 50 alineatul (3) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 al Comisiei din 7 iunie 2011 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului în ceea ce privește sectorul fructelor și legumelor și sectorul fructelor și legumelor prelucrate în măsura în care prevede că valoarea „activităților care nu constituie activități de prelucrare propriu-zise” este inclusă în valoarea producției comercializate a fructelor și legumelor destinate prelucrării.**

3) **Anulează articolul 60 alineatul (7) din Regulamentul de punere în aplicare nr. 543/2011.**

4) **Constată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra fondului cauzei T-454/10 în măsura în care vizează anularea anexei VIII la Regulamentul nr. 1580/2007.**

5) **Menține efectele articolului 52 alineatul (2a) al doilea paragraf din Regulamentul nr. 1580/2007 și ale articolului 50 alineatul (3) din Regulamentul de punere în aplicare nr. 543/2011 exclusiv în sensul că plățile către organizațiile producătorilor efectuate în temeiul acestor din urmă dispoziții până la pronunțarea prezentei hotărâri trebuie considerate definitive.**

6) **În cauza T-454/10, Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele ale Associazione Nazionale degli Industriali delle Conserve Alimentari Vegetali (Anicav) și ale intervenientelor în susținerea concluziilor acesteia, ale căror nume figurează în anexa II.**

7) **În cauza T-454/10, intervenientele în susținerea concluziilor Comisiei, ale căror nume figurează în anexa III, suportă propriile cheltuieli de judecată.**

8) **În cauza T-482/11, Comisia suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, cheltuielile de judecată ale Agrupación Española de Fabricantes de Conservas Vegetales (Agrucon) și ale celorlalte reclamante ale căror nume figurează în anexa I.**

9) **În cauza T-482/11, intervenientele în susținerea concluziilor Comisiei, ale căror nume figurează în anexa III, suportă propriile cheltuieli de judecată.**

Forwood Dehousse Schwarcz

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 30 mai 2013.

Semnături

ANEXA I

Associazione Italiana Industrie Prodotti Alimentari (AIIPA), cu sediul în Milano (Italia),

Associazione Nazionale degli Industriali delle Conserve Alimentari Vegetali (Anicav), cu sediul în Napoli (Italia),

Campil-Agro-Industrial do Campo do Tejo, L^{da}, cu sediul în Cartaxo (Portugalia),

Evropaïka Trofima AE, cu sediul în Larissa (Grecia),

FIT – Fomento da Indústria do Tomate, SA, cu sediul în Águas de Moura (Portugalia),

Konservopoiia Oporokipeftikon Filippos AE, cu sediul în Veria (Grecia),

Panellinia Enosi Konservopoion, cu sediul în Atena (Grecia),

Elliniki Etairia Konservon AE, cu sediul în Nafplio (Grecia),

Anonymos Viomichaniki Etaireia Konservon D. Nomikos, cu sediul în Maroussi (Grecia),

Italagro – Indústria de Transformação de Produtos Alimentares, SA, cu sediul în Castanheira do Ribatejo (Portugalia),

Kopaïs AVEE Trofimon & Poton, cu sediul în Maroussi,

Serraïki Konservopoiia Oporokipeftikon Serko AE, cu sediul în Serres (Grecia),

Sociedade de Industrialização de Produtos Agrícolas – Sopragol, SA, cu sediul în Mora (Portugalia),

Sugalidal – Indústrias de Alimentação, SA, cu sediul în Benavente (Portugalia),

Sutol – Indústrias Alimentares, L [da,] cu sediul în Alcácer do Sal (Portugalia),

ZANAE Zymai Artopoiias Nikoglou AE Viomichania Emporio Trofimon, cu sediul în Tesalonic (Grecia).

ANEXA II

Agrupación Española de Fabricantes de Conservas Vegetales (Agrucon), cu sediul în Madrid (Spania),

AIT – Associação dos Industriais de Tomate, cu sediul în Lisabona (Portugalia),

Panellinia Enosi Konservopoion, cu sediul în Atena (Grecia),

Kopaïs AVEE Trofimon & Poton, cu sediul în Maroussi (Grecia),

Evropaïka Trofima AE, cu sediul în Larissa (Grecia),

Konservopoiia Oporokipeftikon Filippos AE, cu sediul în Veria (Grecia),

Anonymos Viomichaniki Etaireia Konservon D. Nomikos, cu sediul în Maroussi,

Serraïki Konservopoiia Oporokipeftikon Serko AE, cu sediul în Serres (Grecia),

Elliniki Etairia Konservon AE, cu sediul în Nafplio (Grecia),

ZANAE Zymai Artopoiias Nikoglou AE Viomichania Emporio Trofimon, cu sediul în Tesalonic (Grecia).

ANEXA III

Cooperativas Agro-alimentarias, cu sediul în Madrid (Spania),

Fédération française de la coopération fruitière, légumière și horticole (Felcoop), cu sediul în Paris (Franța),

VOG Products Soc. agr. coop., cu sediul în Laives (Italia),

Consorzio Padano Ortofrutticolo Soc. agr. coop. (Copador), cu sediul în Collecchio (Italia),

Consorzio Casalasco del Pomodoro Soc. agr. coop., cu sediul în Rivarolo del Re ed Uniti (Italia),

ARP Agricoltori Riuniti Piacentini Soc. agr. coop., cu sediul în Podenzano (Italia),

Orogel Fresco Soc. coop. agr., cu sediul în Cesena (Italia),

Conserve Italia – Consorzio Italiano Fra Cooperative Agricola Soc. coop. agr., cu sediul în San Lazzaro di Savena (Italia).